

[Kurt Hansen.]

gen som helst tvivl om, hvad VS mener om indkomstpolitik. Vi mener, at det, den vil føre til, er en skråplanspolitik, der naturligvis forpligter de partier, der laver denne økonomiske politik, til at håndhæve den igennem forskellige former for ugyldiggørelse af opnåede lønforbedringer, og, hvis det ikke hjælper, former for kriminalisering af strejker eller andre hævdvundne kampmidler og demokratiske rettigheder, som man har inden for arbejderklassen og inden for fagbevægelsen.

Jeg vil godt sige lidt om den kamp, som foregår inden for det grafiske område, da det jo er noget, der er blevet diskuteret en del her i dag. Venstresocialisterne opfatter den kamp, der foregår på det grafiske område inden for Berlingskeområdet, som værende en decideret forsvarskamp. Det udspil, man har set fra Berlingskes ledelse, er klart og entydigt gået ud på at forringe arbejderens løn og arbejdsforhold. Man lagde op til en massiv lønnedgang, man lagde op til diktater om mødetidspunkter og en hel omorganisering af hele den måde, arbejdet ellers havde været tilrettelagt på henne på Berlingereren, uden at arbejderne havde haft indflydelse på, hvordan disse planer kom til at se ud. Det er ganske simpelt de diktatformer, den Berlingske ledelse er kommet med her, som arbejderne har sagt kategorisk nej til.

Især mange borgerlige politikere, men også andre har forsøgt at lægge typografernes kamp for had. Man har forsøgt at fremstille det sådan, at typograferne render rundt med en årløn på noget, der ligner 200.000 kr. Det blev nævnt i radiotinget i lørdags, som jeg tilfældigvis nåede at høre den sidste del af. Jeg tror, det var hr. Bernhard Baunsgaard, der nævnte, at typograferne på Berlingske Tidende havde en løn, der lå fra 160.000 og op til 200.000 kr. Det er der naturligvis ikke noget som helst hold i.

Jeg har så sent som i går snakket med en af vores kammerater derovrefra, der fortalte mig, at den højest registrerede årløn lå på 159.000 kr., og den var opnået af en arbejder, som stort set havde taget en række weekendvagter, havde arbejdet i forbindelse med helligdage osv. Det er lige netop, når man arbejder på disse helt umulige tidspunkter, at der opnås en løn, der kommer op i nærheden af 160.000 kr., men jeg synes, det er en meget dyrt købt løn, man får ved at give afkald på fridage, på friweek-

ender osv. Det skal jeg selvfølgelig ikke begynde at polemisere om, men jeg synes ikke, det er spor for meget at få i løn for at arbejde på disse helt umulige tidspunkter, der er tale om her.

Arbejdsretten har også været et godt instrument for arbejdsgiverne i denne sag. Her har vi virkelig fået at se, hvordan arbejdsretten massivt er gået ind og har dømt Dansk Typograf-Forbund på efter min opfattelse fuldstændig usaglige kriterier. Man lægger vurderinger til grund, og man hører, hvad arbejdsgiverens dommere siger, hvad de såkaldt uvildige dommere fra staten siger, og så dømmer man bare. Det, man er ude på, den strategi, man har lagt, går ud på at forsøge at tømme Dansk Typograf-Forbunds kasser. Det får man naturligvis ikke held med, fordi man også er organiseret på internationalt plan, hvor pengene kan skaffes.

Jeg er meget glad for, at typografforbundet ikke tager afstand fra denne aktion på den måde, som nogle borgerlige politikere og måske også socialdemokratiet egentlig helst havde set det. Her viser arbejdsretten altså sit sande ansigt som en reel klassesdomstol, hvis eneste opgave er at fjerne det økonomiske grundlag for de arbejdere, der er ude i en kamp for at forsvare sig imod forringede løn- og arbejdsforhold.

Det er blevet sagt af socialdemokraternes ordfører, hr. Auken, at konflikterne må bringes til ophør, det er en forudsætning for, at beskæftigelsen i den grafiske branche fortsat kan sikres. Den strategi, som arbejdsgiverne på dagbladsområdet hele tiden har anvendt, er, at man fremsætter nogle krav om et bestemt antal mennesker, som skal fyres, og så er man gået ind i nogle forhandlinger og har fået det bragt ned på et mindre antal. Men det, der er realiteten, er, at hvis man fortsætter denne linje, så sejrer man sig selv ihjel. Så kan man have opnået så mange delsejre blandt typograferne, at der ikke er flere arbejdere tilbage end lige netop, hvad ledelsen ønsker. Jeg synes, at det er udmærket, at typograferne nu har taget afstand fra denne linje og fortsat holder fast på deres formulerede udgangspunkt, nemlig gensættelse af hele det tekniske personale.

Det er muligt, at hr. Auken tolker aktionen på Berlingske Tidende som værende en selvmordsagtig aktion, som det blev udtrykt. Men jeg synes nok lige, man må have med i vurderingen, at det var et groft provokatorisk ud-